december 2024

Leto 2024 Pacifik

1. december 2024, nedelja *Nawi, Fiji*

Prva decembrska nedelja je sončna in vroča. Preživiva jo v podpalubju, kjer je pod ventilatorji še kar znosno. Vesna je ob računalniku, jaz sem pod računalnikom. Ona službuje, čeprav je v penziji. Družinska pomoč. Jaz brskam po netu in se pri Amazonu delam kupca. Preverjam velikosti in težo polnilca in inverterja, ki je crknil v Panami. Takrat sem za silo kupil 115 V in 60 Hz mašino. Drugega v Panami nimajo za normalno ceno na zalogi. Verjetno bom iz Slovenije ob povratku pritrogal kaj bolj primernega. Kaj točno, pa še ne vem.

Proti večeru je bila načrtovana premestitev najinih riti na stole v marinskem kafiču. In s tem bi bile zaključene vse današnje aktivnosti. Pa se nisva prestavila. Vesna ima spet vročino in kašlja. Ni primerna za druženje z ostalimi jadralci.

pogled iz kokpita

kakor razumem so napisana imena in datumi bark, ki so že bivala v marini od lani, ko se je odprla

2. december 2024, ponedelje *Nawi, Fiji*

Po enem tednu sem se spravil raziskovati, katere rezervne dele lahko kupim lokalno, katere se da naročiti preko neta in katere je najbolj prinesti s seboj, ko se vrneva. Teta v Yacht Help je zelo prijazna in ona, jasno, lahko uredi vse. Verjamem ji. Nisva pa rekla še nič o cenah. Tudi kdo drug lahko uredi vse za neskončno veliko denarja. Mislim, da ji bom v kratkem napisal spisek želja in ko mi odgovori s cenami se bom odločil. Večino se da dobiti tudi preko neta.

Potem greva z Vesno v Savusavu. Jaz na Fiji Link Airways, ona na Customs. Fiji Link Airways se na vhodu kiti s tablo "Open", pa notri ni nikogar. In ko pobaram soseda, pove, da ni bilo v pisarni nikogar že nekaj dni. Island time. So ljudi že zamenjali z AI? In na vhodna vrata še niso obesili tablice z dostopom do tega AI?

Customs so še klasični pisarniški molji. Prevladuje tehnologija papirja in formularjev. Tam urediva cruising permit brez težav. Papirni cruising permit, se razume.

Potem se v Copra Shed Marini usedeva na kosilo, kot že večkrat. Ravno, ko pojeva se nama pridruži še John. Spet izvem kaj novega. Koristno. Vesna se kmalu vrne na barko, midva z Johnom še nekaj časa pametujeva. Potem se odpravim (po njegovem nasvetu) do serviserja inverterjev. Baje je dober. Tudi na mene naredi čisto spodoben vtis. Jutri se vrnem s škatlo - pa da vidimo koliko je dober. Manj sem zadovoljen z liquer shopi. Cene so visoke, izbira pa ne najboljša.

Zvečer narediva tisto, kar sva planirala že včeraj in nisva izvedla. Greva na večerjo v marinsko restavracijo. V celem

večeru je poleg najine mize zasedena le še ena. Peč na drva je bila zakurjena od štirih popoldan za eno samo pico. Kurijo z mahagonijem. Ne vem sicer, kako se jim to izplača pri teh cenah jedi? In kako se jim izplača imeti toliko zaposlenih? Za kosilo gostov skoraj ni, razen, če prideva midva. Podobno je po vseh oštarijah. Za kosilo sva bila edina gosta (in John kasneje na pivu). Tako je več ali manj že cel teden. Ampak, meni je tako v redu. Počutim se, kot da bi bili kelnerji in kuharji butlerji, ki skrbijo samo za mene.

pogled iz kokpita... vsak večer drugačni oblaki

3. december 2024, torek *Nawi, Fiji*

Za zajtrk sva si omislila frišno bagetko. Komplicirana rabota. En dan vnaprej jo je potrebno naročiti in gospa jo dostavi dopoldan, ko je ne potrebujeva več. Niso najbolje organizirani. Danes je toliko zamujala, da sva se že odpravljala v Savusavu, ko jo je prinesla. Pojedla jo bova jutri. En dan staro, sic...

Vesna ni nič bolje. Kašlja in smrka. Taka ne more na plovbo. No, če bi naju kje ujelo, bi že bilo, da pa rineva ven po nepotrebnem, pa ni najboljša ideja. Zato se odpelje do zdravnika. Gospod nima laboratorija in naredi diagnozo za bronhitis samo s stetoskopom. Privatni dohtar je in za svoje delo izstavi račun. Za isto storitev (pregled) ima različne cene. Domačini melanezijske rase plačajo 10 fidžijanskih dolarjev (4 evre), domačini indijske rase 20, tujci rezidenti Savusavu 40, tujci jadralci 50 in tujci iz resortov 80 fidžijancev. Vesna je domačinka indijske rase. Da se ve! Zdravila so bila dražja od zdravniškega pregleda. Zdravila so iz uvoza.

Jaz sem pri lokalnem elektroničnem mojstru pustil svoj crknjen inverter charger. Mogoče ga popravi. Bo preveril, če ima rezervne dele. Tukaj se take stvari še popravljajo, v Evropi se ne. Ne izplača se, saj vendar nova naprava stane le nekaj malega več, kot jurčka evrčkov. Kaj pa je to za nas, pih! Danes je napis "Open" na vratih Fiji Link Airways pomenil to, kar naj bi pomenil že včeraj..

Nazaj se peljeva skupaj s šefico marine. Zagotovi nam, da bodo drug teden odprli še eno gostilno in še en kafič na otoku Nawi. In v bazenu naj bi bil pool bar. To je nekaj za mene! Se pa bojim, da je drugi teden mišljen po fiji-time. Tako nekako, kot napis na kafiču "free beer tomorrow".

Popoldan službujem, Vesna počiva. Danes ni bil v planu večerni izlet v restavracijo. Plan je bil realiziran v celoti.

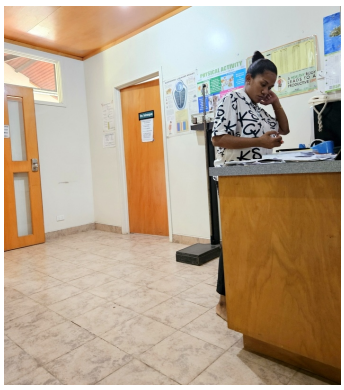

a naj grem al naj ne grem do dohtarja? ta moja viroza se mi vleče že od Samoe dalje, pa verjetno vmes še dodatno porcijo dobim; no, pa grem k privatnemu dohtarju, Indijcu

sestra se zelo visoko nosi, se dela koliko ima dela, pa imela samo dva-tri paciente v roku ene ure kar sem bila tam …. pravi dohtar, da imam bronhitis, bo že znalo biti, ker hropem,kašljam,celo vročino sem imela, čisto sem že izčrpana;

dobrih 8 eurov sem plačala za dohtarja in 10 eurov za zdravila

4. december 2024, sreda *Nawi, Fiji*

Že včeraj zvečer sva se striktno držala plana in ga v celoti izpolnila. Danes še bolj. In to preko celega dneva, ne le zvečer. Plan je bil, da ne greva nikamor. In nisva šla. Tako enostavno.

Vesnin bronhitis se umirja, ni pa v redu. Še zdaleč ni v redu. Kašlja in smrka cel dan. Še meni po novem kaplja in curlja iz nosa. In od časa do časa me popade kašelj. Taka nisva za na pot. Itak pa na pot ne moreva, dokler ne kupiva kave. Sevusevu kave.

Kava je korenina, ki se jo zmelje in z njo pripravi napitek, ki naj bi imel rahel halucinogen učinek. Pije se obredno. Kamorkoli na podeželje človek pride, mora najprej do poglavarja, mu podariti šop kavnih korenin, razložiti kdo je in od kod prihaja. In spiti požirek kave iz skupne posode. Potem mu poglavar dovoli, da se sidra v njihovem predverju in da plava ter hodi naokoli po morju in kopnem, ki pripada vasi. Temu pravijo sevusevu.

Je pa ta obred precej bolj rutinski, kot na odročnih atolih Mikronezije. Tam ima tudi vsebinski pomen. Bolj odročne atole obišče v povprečju le en človek na mesec. Predstavitev prišleka je smiselna. To tukaj pa meni izgleda kot plačilo vstopnine v vas ali sidranja v laguni. Le ne vem, zakaj ne bi mogel enostavno dati poglavarju denarja in da moram najprej na lokalni tržnici menjati dolarje v kavo. Ampak, tak je običaj in tega se je potrebno držati. Fidžijec v Sloveniji se tudi mora držati naših navad. Obisk pri nekomu doma je potrebno prej najaviti in pred vrati se ne smeš pojaviti brez steklenice in šopka rož. Sploh pa se za moškega ne spodobi, da bi hodil naokoli v krilu, tako kot tukaj. Skozi oči Fidžijca so to sila čudni običaji.

danes sploh nisva stopila iz barke.... tik preden je trda tema je pogled na isti konec vsak večer drugačen

5. december 2024, četrtek *Nawi, Fiji*

Tudi danes se država plana. Plan je bil, da greva v Savusavu. In greva. No, naju odpeljejo.

Tam pa Vesna v šoping sevusevu kave in še nekaj malenkosti. Najpomembnejši šoping »malenkosti« je bil, ko je nekje staknila kavelj za potegnit ribo na palubo. Težko ga je dobiti. V Papeeteju so ga sicer imeli, pa so ga hoteli zamenjati za 300 evrčkov. Kos plastike in zavita ušpičena jeklena palica. 300 evrov? Vse kar je prav! Za ta denar lahko kupiva na tone rib. Tukaj so hoteli imeti 40 evrov, kar se nama je zdelo nekje na zgornji meji, a še v redu. Za ta denar lahko kupiva 10 kg prvovrstne ribe ali 3 jastoge poštene velikosti. In ni nama treba loviti. Amortizacijska doba za to kljuko bo dolga…

Jaz sem imel v planu striženje las. Tudi to sva izvedla. Mene so posadili na eksekucijski stol, Vesna je igrala vlogo nadzornega organa. Še dobro. Sredi striženja je bilo potrebno zagnanega frizerja prekiniti, sicer bi ostal brez las. Jaz, frizer jih itak skoraj ni imel. Edina forma frizure, ki jo je obvladal, je bila "na balin". Jah, naredila sva napako, da sva zavila k Melanezijcu in ne k Indijcu. Možakar zna striči goste skodrane negroidne lase in nima pojma, kako se striže ravne in borne turistične lase. Niti nima primernih škarij za moje lase (ima pa cel nabor mašinc za britje glave). Kakorkoli, popravni izpit bo potreben.

Kosilo pojeva v marinski restavraciji in potem, še poklepetava z Maxom in Alessandro. Precej nasvetov nama ponudita, kam se da v okolici zaviti z barko. Max nama popoldan tudi pošlje res bogato zbirko waypointov za sidrišča. Zelo koristno!

Dan bi bil čisto v redu, če ne bi bila v prečudoviti marini in ne bi zato med pranjem perila poslušnost odpovedala črpalka za izčrpavanje vode iz pralnega stroja. Pozno popoldne tako mine v servisiranju skoraj nove črpalke, kupljene na Martiniku januarja letos. To ni bilo v planu za danes. Plan je torej presežen.

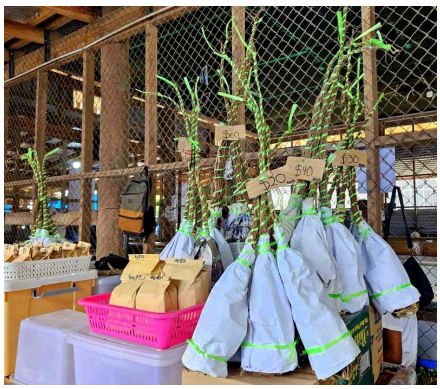

nakup t.i. kave na tržnici

takole pa kava zgleda v razsutem stanju....enkrat sem jo pila, pa mi je bilo malce slabo in se mi je malo vrtelo, ogaben okus

Tonetov frizer je imel 2x3m velik salon; v sosednjem prostoru je biljardna miza

Fijijanca sta zavzeto igrala sredi dneva ...ni kaj, biljardne mize videvava povsod po svetu

6. december 2024, petek *Nawi - Viani Bay, Fiji*

Na vse zgodaj, uro in tričetrt po sončnem vzhodu se odveževa in v popolni bonaci odropotava iz marine. Ropot je celodnevni. Med potjo se, razen tega, da sva naredila pitno vodo za naslednji teden, ne dogaja nič. Še ribe se niso ujele. In to sedaj, ko imava tako lep in sijoč nov kavelj. Vetra ni nič, le občasno se dvigne iz 0-1 Bf na 3-4 Bf in iz neba naju poškropi voda.

Cilj je bil Paradise Resort na otoku Taveuni, pa se je od nevihtic naredilo ravno toliko vala, da je njihovo bojišče na udaru. Miljo pred ciljem pokličeva in preveriva, pa ocenijo, da je preveč vala in naju napotijo v 10 milj oddaljen zaščiten zaliv z dive centri. No, bomo pa še dve uri živeli v hrupu. V celem dnevu sva na morju videla eno samo jadrnico. Vse boje pred rajskim hotelom in pred tavharskimi centri so prazne. Ciklonska sezona je in nihče več ne vandra naokoli. Razen naju. Še ciklonov ni na spregled.

Prehod skozi reef v Viani Bay je v oblačnem vremenu precej bolj triki na satelitskih posnetkih, kot je v resnici. Posnetki za Fiji so bistveno slabši, kot tisti za atole v Francoski polineziji, kjer se lepo videla vsaka ovira v morju. Tukaj so posnetki bolj neostri in velikokrat zastrti z oblaki. Da navtičnih kart niti ne omenjam. Še plačljivi Navionics je "čisto mimo" in nič boljši od brezplačnih kart na OpenCPN. Če bi plul samo po kartah, bi barko že zdavnaj razbil. Tale plovba po Fijiju bo očitno precej bolj pestra, kot tista po dobro čartiranih atolih do sedaj. Taka, kot je bila pred desetimi leti povsod. Očitno pa je mama Francija vmes prispevala nekaj dinarčkov za nove hi-res posnetke svojih posestev.

Da pa dan ni minil brez adrenalina, je poskrbela noč. Boja crknjot! Sproži se sidrni alarm in najprej mislim, da je spet težava v napačni meritvi GPS. Pa ni bila. Ob napaki GPS se navidezno prestaviva izven varovanega polja in potem kmalu prestaviva nazaj. Danes se nisva prestavila nazaj. In za sabo sva vlekla bojo in štrik. Očitno je popustil na dnu. Dve boji sta na tej lokaciji, sto metrov narazen, zato se odveževa od prve in priveževa na drugo. V črni noči to ni tako enostavno. Najprej je treba drugo bojo najti. Pa sva jo nekako le našla in se nekako privezala in nekako upala, da dve boji vendar ne moreta biti fuč…

danes cel dan oblačno

naš današnji Viani zaliv

neobičajna pokrajina

morje kot olje....

7. december 2024, sobota *Viani Bay, Fiji*

Nista bili obe boji fuč. Zbudiva se tam, kjer sva zaspala. Resnici na ljubo, vetra ponoči ni bilo skoraj nič. No, pa saj ga tudi včeraj, ko sva začela potovanje z bojo na premcu ni bilo več, kot 10 vozlov.

Ob pol devetih pridejo iz Dive Academy po Vesno in ko podpiše, da oni niso odgovorni za nič drugega, kot samo za to, da poberejo solde, oddivjajo na Rainbow reef. Baje je to sploh-in-oh koralni greben, arguably the world's best coral reef. Odločitev, da si ga ogleda pod vodstvom strokovnjaka, je bila zato logična. Poberejo jo na Mali, odpeljejo na reef, jo skipajo v morje, odplava s tokom, jo poberejo, ji dajo piti in jesti, se premaknejo drugam in jo spet skipajo v morje še na drugem delu, spet plava s tokom, spet jo poberejo in potem dokončno dostavijo nazaj na Malo. Voila! Organizacija je v redu, oh-in-sploh reef pa... no, ja. Saj, koralni greben je bogat in lep, ni pa videla nič pretresljivega in nič novega. Vse skupaj je instant snorklarija, industrija. Precej bolj je zadovoljna, ko si sama lahko razporeja čas in prostor pod vodo.

Jaz sem jo počakal v prečudovitem zalivu. Poleg včerajšnje boje, sem imel danes za popraviti še štiri druge stvari. Vse so se pokvarile preko noči. Prečudovito! Nekaj sem popravil, nekaj ne. Quick chain counter (že drugi!) je spustil dušo, ni se znal boriti proti vlagi. Instrument je marine grade, torej je logično, da je drag in da ni narejen vodotesno. Italijanska roba. Slovenska roba so amortizerji za platforno. Vsako leto jih nekaj kupim in potem rutinsko menjam kot včasih včasih žarnice na žarilno nitko. Potrošna marine grade roba. Nisem popravil, nimam jih več na zalogi.

Dan je lep in sončen, zaključiva ga z braaiado. Paše. Danes se pač ne bova nikamor premaknila (vsaj ne brez boje). Jutri sledi premiK v katerega izmed sosednjih zalivov, če se bo vreme strinjalo s tem.

zbudimo se v čudovit sončen dan

smo na boji dolphin bay dive centra na globini 11m;tista,ki ni držala včeraj je bila na globini 18m

danes po dolgem času roštilj s svinjskim mesom(marinirano s svežim ananasom),jajčevci,sladkim krompirjev in taro ter kumarice s paradižnikom...vse zmazano

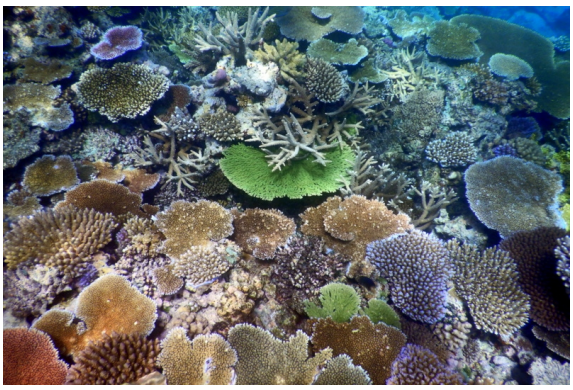

Rainbow Reef, znan kot svetovna prestolnica koral, obsega nekaj kvadratnih kilometrov živahnih koralnih vrtov

Mavrični greben je greben v ožini Somosomo med fidžijskima otokoma Taveuni in Vanua Levu. Drugače kot organizirano ne moreš iti sem snorkljati; naš čuvaj pravi, da moram fotkati

čudovit nudibranch

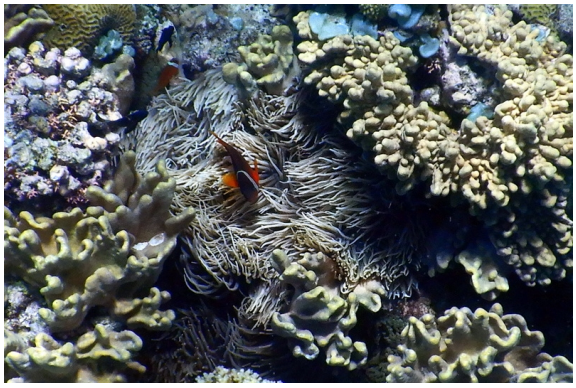

brez clownfish ne gre ...

nisem pa za organizirano snorkljanje....moraš slediti skupini in ti ostane malo časa za raziskovanje

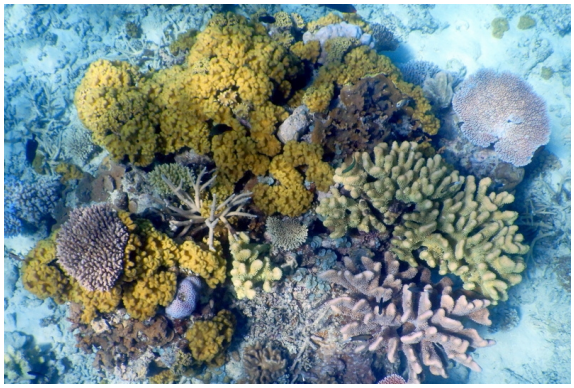

samo 4 babe smo bile, a ravno priplava mimo ogromna morena in se vse tri pred menoj postavijo in nisem uspela fotografirati ....grrrr..

res čudovit koralni greben, ki ga ni konca, vendar z dokaj močnim tokom in posledično val;zelo naporno snorkljanje....me je kar zdelalo,pa tudi zdrava še nisem,me je bolezen kar izčrpala

8. december 2024, nedelja *Viani Bay - Matei, Fiji*

Ponoči je bilo tako mirno, nebo popolnoma jasno in črna tema vse naokoli zaliva, da se skoraj ni dalo ločiti med nebom in njegovim odsevom v morju. Čudovito! Ne pomnim, kdaj sem bil nazadnje v takem okolju. Ampak, ko zaliv zapustiva, ni več tako prečudovit, kot je bil še včeraj. Moj chain counter je začel spet delati. Sam od sebe. Ko sem ga včeraj razstavil, očistil vlage in sestavil nazaj, ni delal. Prisežem.

Po zajtrku se odveževa od še vedno delujoče boje in odropotava preko preliva na otok Taveuni. Vendar. Nad najinim ciljem se je ob najinem ETA naredila nevihta. Zadnje tri milje zato premotorirava na tisoč obratih, da se lahko sidrava spet v soncu. Ko se dež poleže vidiva na sidrišču barko in se razveseliva družbe. A veselje je bilo kratkotrajno. Barka je lokalna, brez posadke, očitno na zimovanju preko poletja.

Vesna gre pod vodo in se vrne šele, ko sprazni baterijo na fotiču. Navdušena je. Prav nič slabše ni, kot na super-truper Rainbow reefu. Razlika je le v tem, da je tam potrebovala tour operaterja, tukaj gre lahko kar sama po lojtrci v morje. Korale pa rastejo v bujnem gozdu tako tukaj, kot tam. In ribice plavajo med njimi tako tukaj, kot tam.

Jaz se spravim nad indijsko baterijo, ki ji je crknil polnilec na 220V. Nobene primerne nisem uspel kupiti v Savusavu. Polnjenje ji predelam iz 220 V na USB. Zanekrat se polni, če bo pa kasneje eksplodirala, se bom s tem ukvarjal takrat.

malo pred današnjim ciljem se je ulilo

sidrana v mivko pred resortom,ki je zvečer deloval zapuščeno

na sidrišču zagledamo katamaran, ampak je očitno od resorta oz. enega domačina, saj je na boji....in spet sva edina jadralca v zalivu

malo stran je še en večji resort kjer pa so zvečer gorele luči

kaj lepšega, da imaš pred barko reef in lahko časovno neomejeno snorkljaš,ne da bi ti kdo dihal za vratom

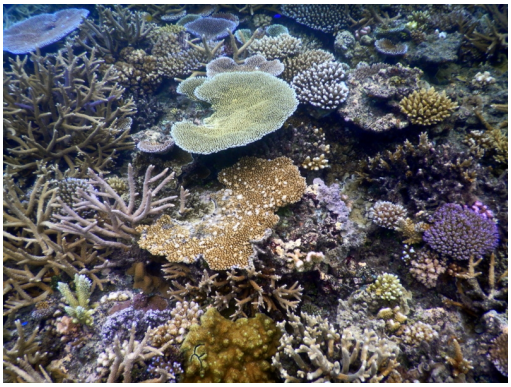

tudi tukaj korala na koralo....neprehoden gozd in ravno prav globine za snorkljati

tukaj ima tovrstna morska zvezda dovolj hrane

videla nekaj clownfish, a anemon nisem videla ... hm ?

nekaj modrih morskih zvezd, skrite med koralami

bil je pa tok, je bilo treba ves čas migati....

9. december 2024, ponedelje ***Matei - Matagi Island, Fiji***

Rolajoče je bilo. Takoj, ko mine nevihta, se odsidrava in odpraviva proti otoku Rabi. Ampak. Med potjo prebereva, da se je potrebno javiti lokalnemu šerifu v glavnem mestu (no, glavni vasici). Otok je namreč poseljen z narodom Banaban, ki so jih angleški vladarji preselili iz otoka Banaba, ki je danes v Kiribatiju, da so lahko otok razkopali in odpeljali ptičji drek. Fosfate, torej. Takrat je bil Fidži tudi angleški in so to mirno storili z dekretom. Prebivalci niso Fidžijci in nočejo biti v državi Fidži. Pa so oklicali svojo državo in zato od jadralcev zahtevajo, da naredijo clear-in proceduro. Hmmm.... Premisliva si, ne bi se rada spuščala v prepir.

Namesto na zahod, obrneva na vzhod. To je proti vetru. Nekaj milj bova že zdržala, si rečeva. No, nekaj milj pomeni (pri hitrosti 3-4 vozle na motor proti valu, vetru in toku) nekaj ur. Sidrava se v zalivu, ki ga jadralci hvalijo nad vse. Prvi vtis ni najboljši, sidranje je komplicirano, koralnih glav je nebroj, verigo je potrebno obesiti na plovce in v zaliv se spet vali zoprn val, ki naju bo rolal. Dobra stran je, da je koralnega grebena za snorklanje, kolikor si srce zaželi. In pa, da je Digicelov oddajnik v nenaseljenem zalivu tik nad Malo, ki dela neskončno hitro (prvič po Savusavu). Logično, saj sva edina uporabnila. Starlink bo danes počival in ne bo praznil akumulatorjev.

Moja bolezen, ki sem jo očitno podedoval po Vesni (bronhitis) in se je razplamtela, ko je bilo prepozno, da bi šel do zdravnika po antibiotike, je pozdravljena. Dva dneva je tlela, potem je izbruhnila v vsej svoji veličini in mi ponoči ni dala spati. Ampak, ladijski zdravnik je iz žepa potegnil čudežno zdravilo, Sumamed po imenu, in naslednji dan sem bil skoraj zdrav, danes sem popolnoma zdrav. Tako hitro ne ozdravijo niti otroci. Kaj to pomeni, da drži tisti rek, ki pravi, da gre starcem na otročje? Da se torej počasi bližam plenicam?

Vesna se je, jasno, takoj odpravila pod vodo. Pa ni bila pretirano navdušena. Tako je, kot na Rainbow reefu, le morje ni tako kristalno, kot je bilo tam.

deževno dopoldne....ob oseki reef pogleda iz morja

in spet sva sama v zalivu privatnega otoka Matangi na katerem je resort (na drugem koncu otoka)

na obalo ni dovoljeno iti

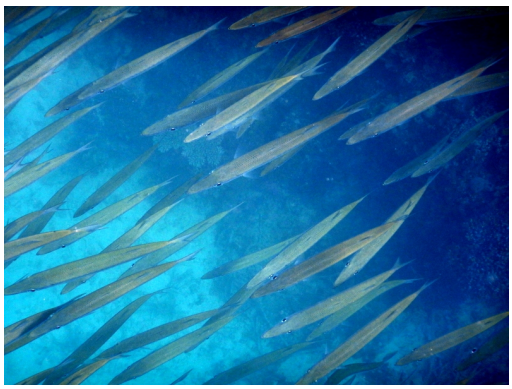

ne vem zakaj je bila tako slaba vidljivost morja, kalna ? pa še globina cca 10m je pretežno po zalivu

tako, da sem bila kar malo razočarana zaradi slabe vidljivosti; na fotki ena od vrst wrasse

Arothron nigropunctatus (Blackspotted Puffer)

sem pa po zelo dolgem času videla manjšo želvo, fotke ne objavljam zaradi slabe kakovosti ; na fotki žive barve korala

s plavutko sem samo malo zamahnila v morju in je kumaro kar odpihnilo;kot zanimivost je bilo to, da se je raztegnila iz pol metra na en meter ...

Atriolum robustum (Robust Sea Squirt), neka vrsta tunicate

Honeycomb Grouper (Epinephelus merra)

10. december 2024, torek ***Matagi Island, Fiji***

Iti ali ne iti, to je sedaj vprašanje. Celo dopoldne sva na netu in bereva kaj bi se na tem koncu Fidžija dalo ogledati. Pa ne najdeva nič drugega, kot obisk vasi ali domačinov v nekaterih zalivih. In pa snorklanje, jasno. Domačinov se nam ne ljubi obiskovati in delati ritual sevusevu samo zato, da potem poslušava neke stare zgodbe. Stara sva že, očitno. In to sva dala skozi pred desetimi leti. Bilo je zanimivo, zelo zanimivo, a danes je pač deja-vu. Deset let sva starejša in želje so postale rahlo drugačne. Ne veliko, a očitno dovolj, da želiva bolj ležerno plovbo med otoki, kot prejšnjič.

Zato bova ostala kar tukaj, kjer sva.

Vesna gre pod vodo, danes na drugo stran dovolj velikega zaliva, ki ga itak ne more celega preplavati v enem dnevu. Vidljivost še vedno ni perfektna, je pa z življem bolj zadovoljna, kot včeraj. Po dolgem, času spet vidi školjke, ki jih občuduje, a jih na Fidžiju do sedaj še ni videla. In gozd je enako bujen nad in pod vodo. Nad vodo je tropski deževni gozd na otoku, pod vodo je koralni gozd na koralnem grebenu.

Ampak, jutri greva pa naprej, sva odločena!

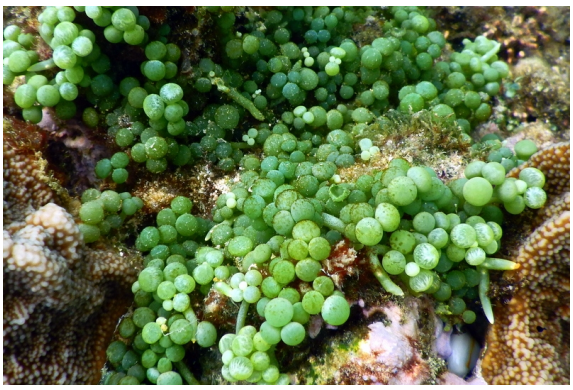

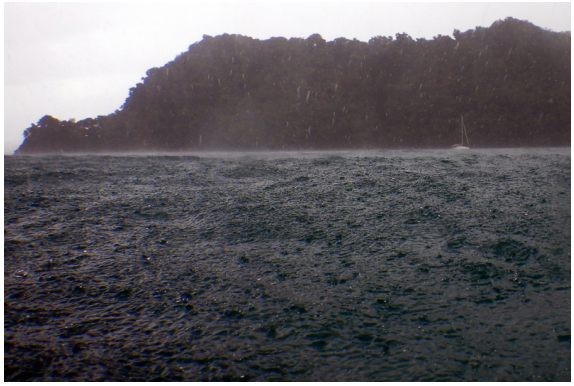

vreme se tukaj zelo hitro obrne ....endvatri pa je nevihta ....

...in ta je bila kar močna,da skoraj Male nisem videla, res pa je, da sem bila tudi daleč ....pa kar ni bilo konca dežja...da se obrnem in grem na Malo...ah, to pa ne!

tukaj so božična drevesca zelo majhna v primerjavi z ostalimi, ki sem jih videvala v Polineziji, Karibih

nič rada se ne fotografira, jo že dva dni lovim s fotičem ...Centropyge bicolor
Bicolor angelfish

tokrat prvič vidim tudi školjke, bolj kamuflažne barve kot so bile v Polineziji ali Samoi

končno našla tudi mehke korale, čudovite

žal tudi danes na mnogih koncih kalna voda ali pa globina večja od 3m

te školjke,ki sem jih danes videla v tem zalivu so velike cca 20-30cm

izredno hitra riba; Plectorhinchus vittatus Oriental sweetlips

11. december 2024, sreda *Matagi Island - Albert Cove, Rabi, Fiji*

Jutro je deževno, šele ob enajstih se toliko razvedri, da lahko izplujeva v suhem, a oblačnem vremenu. Ne veva še, kam bi šla. Iz Paradise resorta nama povedo, da je pri njih preveč vala, da bi bilo smiselno odpluti tja. Zato zaplujeva skozi Tasman Strait, se izogneva Texas Reefu in se skozi Florida Reef usmeriva mimo Elizabeth Cove proti Albert Cove. Svetovljansko.

Plovba ni bila enostavna, še manj prijetna. Samo nasprotni tok nama je pridelal pet milj. Pa to niti ni tako hudo, le čas jemlje. Huje je, da za ta del ni niti zaupanja vrednih navtičnih kart, niti satelitskih posnetkov. Kot informatiku mi sicer ni jasno zakaj, ampak Navionics je okoli 180 poldnevnika popolnoma zmeden. Precej komentarjev njegovih uporabnikov na tem delu sveta, zapisanih na same karte, pove, da imajo enake težave vsi. To, da ne zna posneti tracka preko tega poldnevnika je še najmanjša težava. Huje je, da Navionics na chartplotterju ne zna zoomirati karte in ne morem pogledati podrobnosti. Navionics na telefonu pa ne zna narediti satelitskega overlaya minuto levo in desno okoli 180 stopinj.

Google maps Florida reefa enostavni nimajo, otok Rabi pa je na nejasnih satelitskih posnetkih prestavljen za 100 m (ogromno, ko je treba pluti skozi ozek prehod). Navily uporablja guglove mape, Noforeignland pa Bingove, ki so preko reefov zakrite z oblaki. Vreme je oblačno in nevihtno, vidljivost v morje je nič. OpenCPN ima samo splošne karte in reefi so predstavljeni kot ošpičeni krompirji. Sklep: praktično to pomeni, da kljub vsej sodobni tehnologiji, za ta konec sveta enostavno ni kart!

Rabiju sva se pred dnevi nameravala izogniti, pa sva se danes vseeno odločila, da ga obiščeva. Prvi vtis je deljen. Sidrišče je globoko (to je slabo), a brez koralnih glav (to je v redu), morje je kalno in se ne vidi niti nekaj metrov v globino (to je slabo), je pa popolnoma mirno (to je dobro). Laguna je velika (to je dobro za sidranje in slabo za snorklanje). Mobilnega signala ni, spet bo pel Starlink.

Na kopno nisva šla, po kosilu sem zaspal v kokpitu in so me zbudile šele kapljice dežja ob devetih zvečer. Očitno je bila plovba res psihično in fizično naporna.

otok Rabi .... plujeva kakšno miljo stran od obale, oblačno, izredno slaba vidljivost

že od daleč izstopa živo rumena cerkev, malce drugačne oblike

in nekaj milj naprej spet ena cerkev, spet druge vrste....

ni cerkev, je pa velika stavba

na obali čoln....z naloženimi debli

današnji Albert Cove zaliv

med drevesi skrita hiša in kasneje videli eno osebo, ki se sprehaja po plaži...hm, torej nismo čisto sami?

sem mislila, da bodo zavili k nama, pa so se le mimo peljali ...jutri bodo sigurno že vsi v vasi vedeli, da sva tukaj v zalivu

odštekane skale

no, pa smo danes na koncu dneva dočakali v ozadju vsaj malo sonca ....res turoben dan, pa še za kapitana naporna plovba

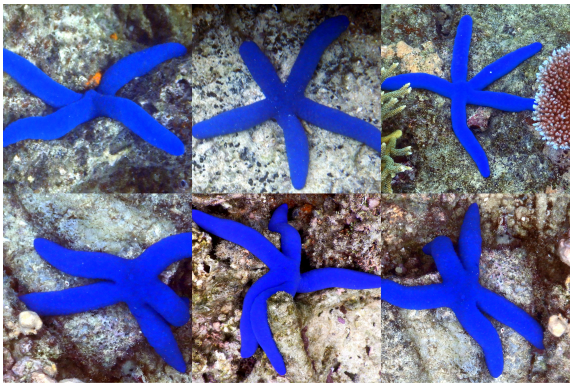

to so pa moje včerajšnje morske zvezde ... šest sem jih videla na različnih koncih zaliva, samo včeraj

12. december 2024, četrtek *Albert Cove, Rabi, Fiji*

Ponoči je bilo še nekaj dežja. No, precej dežja. Točneje, ogromno dežja. A kljub temu je jutro lepo, sončno in ravno prav prevetreno. Morje je v laguni popolnoma mirno in Vesna gre že takoj po zajtrku v vodo. Pod vodo. Kar na bližnji reef se odpravi. Z barke. In ne na reef, za katerega je nekdo napisal, da je oh-in-sploh. Tja bi morala z dingijem. Zadovoljna je bila, toliko mehkih koral že dolgo ni videla, pove. Reef je ogromen in nedotaknjen. Logično. Domačine ne zanima, turistov pa tukaj ni. V celotni laguni sva sama, na obali pa dva Mikronezijca, Banabanca. To je recept za dobro potapljanje in ne razne potapljaške akademije z masovnim obiskom lokacij, ki so primerne za masovne oglede (v bližini morajo biti letališča, hoteli in podobno).

Mobilnega signa tukaj ni. Komunikacijsko nirvano le občasno prekine Starlink. Pa še ta s težavo. Očitno s 180 poldnevnikom nima težav le Navionics, ampak še kdo drug. Namesto, da bi me priklopil na popkovnico sveta, mi napiše, da moje lokacije na Zemlji nikakor ne more najti. Po minutki premisleka in očitno po ogledu našega planeta iz zvezdne perspektive, je povezava z zvezdami le vzpostavljena.

Lotim se programiranja za svoj hobi. S pomočjo ChatGPT. Ampak, ne za dolgo. Izdahne. Hecno, saj on vendar ne ve, da sem na 180 vzporedniku. Povprašam Gemini. Silno je vljuden in gostobeseden, o programiranju pa nima pojma. Hobiranje prestavim na druge čase (ali pa morda na druge poldnevnike).

Danes se ne bova nikamor premaknila. Prav paše mi biti na mirnem morju in počivati po včerajšnji plovbi.

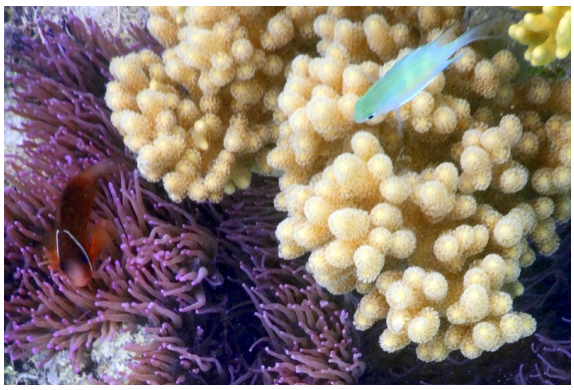

prva fotka clown fish v vijola anemoni

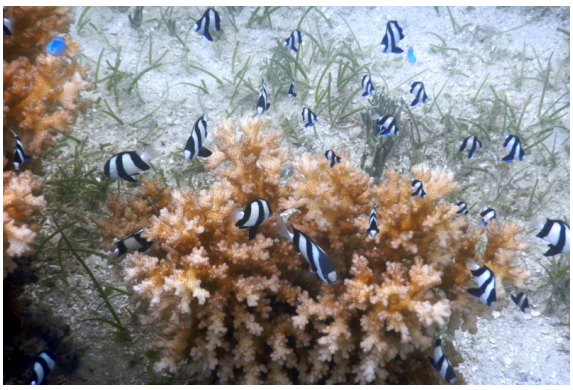

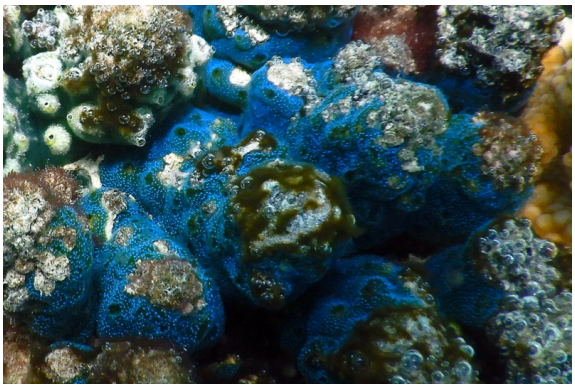

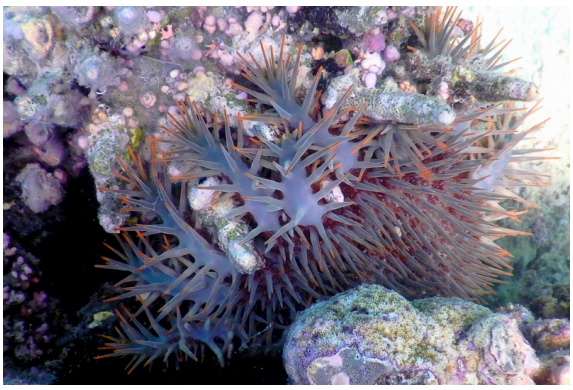

tri ure snorkljanja, preko 300 fotografij....

13. december 2024, petek ***Albert Cove, Rabi - Viani Bay, Vanua Levu, Fiji***

Danes je petek, trinajstega.

Še nekaj dni bo vreme lepo, to je potrebno sredi deževne ciklonske sezone dodobra izkoristiti. Takoj po zajtrku (ob desetih dopoldan) se Vesna spravi pod vodo. Na drugo stran lagune, kot je bila včeraj. Korale so tukaj drugačne, kar ji je lepo. Ampak. Zelo kmalu ji fotič več ne shranjuje fotografij. Povsem razumljivo, saj smo vendar v petek, trinajstega. Mislila je, da ji je crknila pomnilniška kartica, pa ni bilo to. Kartica ne more crkniti, če je ni. Pravzaprav, kartica je. Vendar ne v fotiču, ampak na Mali. Kakorkoli, zabava se v trenutku prekine. Brez fotiča ni snorklanja. Pika.

Opoldan se prestaviva drugam. Plan A (planov bo več, danes je vendar petek, trinajstega) je severozahodni zaliv otoka Kioa. Otok je sicer poseljen s Tuvalujci, a v tem zalivu ni nikogar. Tudi naju po ogledu potencialnih sidrišč ni. Zaliv je velik, miren, a globok. Na 32 metrih se pač ne bova sidrala med koralne glave. Nekateri so se in so zaliv hvalili. Očitno so dobili sidro ven, da niso odšli slabe volje. Verjetno niso bili tukaj v petek, trinajstega.

Plan B. Odplujeva v zaliv, ki sta ga hvalila Y2K in kjer kraljuje Eddi. Plovba s tokom proti valu in močnem vetru je naporna, zelo naporna. Nabijava. Točno tako, kot se za petek, trinajstega spodobi. Že, ko se približujeva zalivu, se Eddi spravi v čoln in naju opazuje. On bi naredil sevusevu, midva bi se sidrala. Ampak. V mehkem blatu nama sidro ne drži. To veva in zato poskusiva samo dvakrat. Obakrat popusti že pri 1500 obratih. Tipično za petek, trinajstega. Če bi nama Eddi ponudil bojo, bi verjetno še kaj malega zaslužil, tako pa … adijo Eddi.

Plan C je za ovinkom. Tam kraljuje precenjen resort z eno bojo. Ampak, bova že požrla tistih nekaj dolarjev, da bova mirno spala. Ampak. Ne bova. Po telefonu nama razložijo, da je boja v petek, trinajstega na voljo samo hotelskim gostom in ne padalcem na večerji. Verjetno nimajo gostov in se jim samo z nama ne ljubi ukvarjati. Še posebej ne na ta sveti datum.

Plan D je že znana zadeva. To je Viani Bay, kjer boja popusti še za kak manj nevaren dan, kot je petek, trinajstega. Ampak, drugega v bližini ni in noč bo kmalu. Pobereva torej to bojo in upava, da bo zdržala. Samo 6 ur mora zdržati, potem bo že sobota, štirinajstega. Ampak. Takoj, ko vklopim sidrni alarm, ta presunljivo zatuli. Low battery. Petek, trinajstega, pač.

Večerja ne bo v resortu in ne bo na roštilju. Meso bo spečeno v ponvi. In po večerji grem spat. Dovolj imam petka, trinajstega!

danes sem mislila plavati do teh skal, pa sem se precenila, ker je zelo daleč, pa še val je bil

preden grem v vodo vedno naredim testno fotografijo, da vidim, če fotič dela....in fotič je delal

zelo lepe mehke korale

so pa na tem koncu prevladovale bolj trde korale;danes snorkljala samo eno uro ...

že od daleč je v oči bodla ta belina korale

...no po 14 fotkah mi napiše fotoaparat out of memory ...pa kako je to možno, če je pa še toliko prostora na kartici ... hm ... res čudno dokler kasneje ne ugotovim, da kartice sploh ni bilo v aparatu ampak so se fotke shranile direktno v fotič....

najprej sva se hotela sidrati na otoku Kioa-prevelike globine,same glave pod nami ... res škoda, lep zaliv

veliko mangrov je bilo na Kioa, vendar me to ne moti, sem snorkljala tudi že med mangrovami in je bilo zanimivo, malo drugače

trajekt, prav z avtomobili … le kam je peljal?

zaliv Naqujqai otoka Vanua Levu ...

v Naqujqai zalivu je lepo ponton kamor bi privezala dinghi in šla potem čez hrib v resort...sem se že veselila sprehoda po otoku....a kaj, ko nama sidro ni prijelo

tukaj se vsaj malo vidi kako zmešano morje je bilo ...obup je ta tidal Pass ….

14. december 2024, sobota *Viani Bay, Vanua Levu - Vuna, Taveuni, Fiji*

Petek, trinajstega je bil včeraj, danes je sobota štirinajstega. Kako čudovit dan!

Boja je preko noči zdržala. Vesna gre v snorkleraj na lokalni koralni greben. Spet je navdušena. Na začetku je bila sicer voda malo kalna, potem je našla del z lepim morjem. In lepimi koralami. Tri ure je ni bilo iz vode.

Ob dveh popoldne se odveževa in prestaviva na otok Taveuni pred Paradise Resort. Tam je na voljo deset boj za kruzerje. Ampak. Ko prideva, ne vidiva nobene. Niti prazne, niti zasedene. Vesna pokliče lastnika in mu to razloži. Ni panike, je strikten v odgovoru, takoj bo fant tam s kajakom in vaju priveže. Fant s kajakom je tudi res takoj prišel, odveslal s pomola na morje, si nataknil masko in plavutke, skočil v vodo, se potopil (globina na tem mestu je 20 m) in v trenutku je v rokah držal privezni mooring. Vesna mu je vrgla najina dva štrika s sprednjih bitev in voila. Bili smo privezani na dno morja. No, take boje pa res še nisva imela.

Potem oddingirava na obalo. Takoj nama pomolijo neskončno mnogo papirjev, kaj vse lahko pri njih počneva. In to seveda plačava. Ampak, ne sproti. Odprli so račun na ime Mala in plačava, ko greva. Le podatke o kreditni kartici naj jim zaupam. Ne zaupam jim jih. Če hočejo posel, nama bodo že morali verjeti, da bova na koncu vse plačala. Zaupajo nama.

Potem se malo razgledujeva, malo pljuckava koktajle (ona) in pivo (on) in se pripravljava na večerjo. Priprava je bila uspešna, večerjo dobiva. Dobra je bila, le količina ni bila ravno samojska. Ampak, za večerjo penzionistov najinih let, več kot dovolj. Postane nama tudi jasno, zakaj so brez besed z dna morja pobrali mooring. Predstavljava jim 20 % gostov na večerji. In ker je bila dobra, tudi jutri.

dve vrvi privezani na boji, obe tako krepko oblečene v korale, spužve ipd...

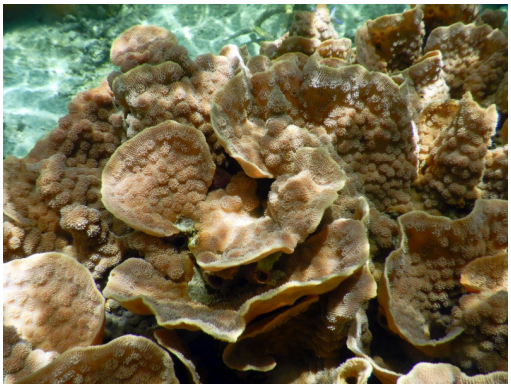

trde korale, čeprav od daleč delujejo kot mehke

ogromno oranžnih žveplenjač različne oblike; v mediteranu so običajno rumene barve

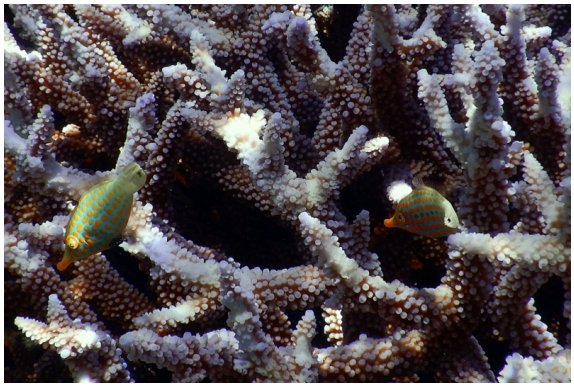

tri ure snorkljanja (plavala kar daleč), me je kar izčrpalo, predolga je to; fotk malo čez 400 ...preveč …

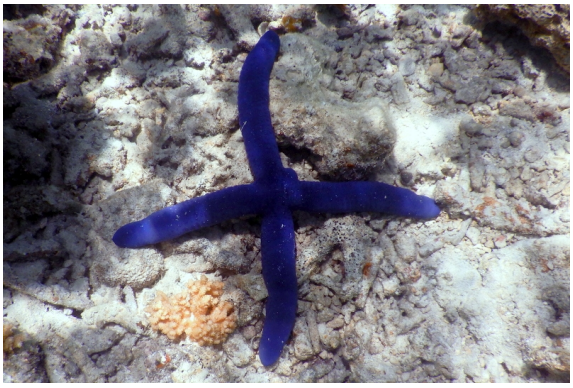

en krak je očitno izgubila v boju

končno prišla do tega paradise resorta kamor sva hotela iti že pred tednom dni, pa ni bilo ustrezno vreme

pogumni fantje skačejo v morje

vremenska napoved je držala

izredno zelo lepo urejena okolica resorta

tudi bazen lahko uporabljava....samo hm...dva metra stran pa živahni svet pod vodo ? hm...

najina večerja in moji koktejli ... vse super, le slamce bi lahko bile normalne plastične in ne eko,ki razpade v 15minutah

15. december 2024, nedelja *Vuna, Taveuni, Fiji*

Zjutraj se usedem v dingi in po popolnoma mirnem morju oddingiram na dingi pomol, od tam odkorakam do pekarne, kupim kruh in se vrnem domov. Kdaj je bilo tako nazadnje? Letos verjetno ne. Lani? Ne pomnim. Pa tako lepo je zjutraj zaviti po frišnega kruheka za zajtrk. In ne pomnim niti, če sem že bil v podobni pekarni. V resortu s ceno 360 evrov na noč (na Fidžiju, kjer sicer hotel s tremi zvezdicami stane nekaj deset evrov na sobo na noč) in 90 redno zaposlenimi (za dvajset, morda trideset gostov na višku sezone) sem pričakoval temu primerno pekarno. Pa pekarnica ni del resorta, ampak je le locirana pred njegovimi vrati. Po čistoči in opremi spominja na razlupano grško avtomehanično delavnico. Cene so sindikalne, plača se s kešom. V resortu so cene avstralske, vse se daje na račun sobe (ime najine sobe je Mala) in plača ob check-outu.

Vesna gre dopoldan pod vodo. Mrzlo vodo. Izviri sladke vode so vsepovsod, zato je prosojnost odlična, vidljivost pa migetajoča. V treh urah pa je vseeno videla kar nekaj stvari. Ni bilo slabo, pove ob povratku.

Potem greva na kosilo (ki ga zamudiva) in lahko dobiva le "Fiji local chips snack", karkoli to že je. Kaj bi to lahko bilo sva ugotovila šele, ko sva na mizo dobila ameriški pomfri. No, za lačno Vesno za ob pivu je bilo čisto v redu. Še posebej, ker drugega ni bilo možno dobiti.

Po okrepčilu gre na masažo, saj ima resort vendar spa center. Cel seznam različnih masaž je na voljo, odloči se za najpopolnejšo z nazivom "jet leg massage". Vesna sicer nima jet lega, ampak masaža je bila v redu. Mirno bi se lahko imenovala "apre snorkel massage".

Še večerja ob neutrudnem fušanju domačega virtuoza na kitari, očitno enega izmed devetdesetih redno zaposlenih v resotu. Repertoar je dober, sami pacifiški komadi, se pa vseeno vsi prisotni kar malo oddahnemo, ko utihne. Res je brez posluha.

zvezde s šestimi kraki se ne spomnim, da bi kdaj prej videla;fotka ni slaba, ampak vidljivost: več sladke vode kot morske, kot bi gledal skozi neprosojno steklo

na žalost fant brez posluha, izbor pesmi je imel ok

ko stopiš ven iz resorta, stopiš na glavno cesto,ki je makedam....ogromna tabla pred resortom...velik pano za majhno pekarno

danes prišla nova skupina turistov, ki so se namakali v bazenu resorta

naša Mala na boji pred resortom

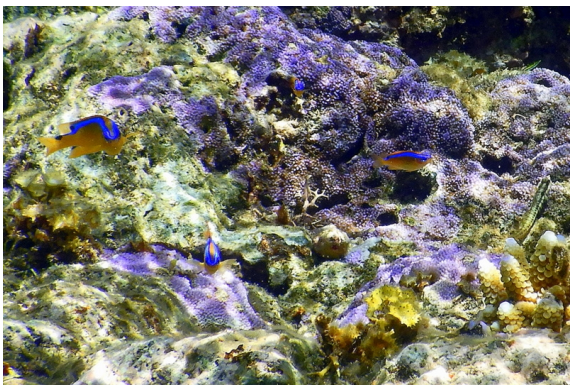

danes spet malo pretiravala s snorkljanjem...dobre tri ure spet ...lovim še zadnje ure snorkljanja do odhoda iz Fijija

ta vrsta koral je rastla na previsnih stenah, voda ledena-vsaj 10 stopinj manj kot ostala...vidljivost meglena

Morske lilije (znanstveno ime Crinoidea) so skupina prvinskih oz. primitivnih iglokožcev, v katero uvrščamo 660 vrst.[2] Ime so dobile po svojih bujnih obarvanih in peresastih telesih

16. december 2024, ponedelj *Vuna, Taveuni - Lesiaceva Point, Vanua Levu, Fiji*

Zmenjena sva bila, da izplujeva ob zori. Ampak. Zora je danes ob 5:23. Takrat pa res še ne greva. Najprej kavica. Ob sedmih se le odpraviva. Vreme je lepo, veter je od zadaj in takoj, ko izstopiva iz vetrne sence Taveunija, dvigneva jadra ter lepo v tišini pritrajbava do grebena pred Savusavu. Južno od Cousteaujevega resorta je sidrišče na nekaj metrih globine v čisti mivki. Pred valom je lepo zaščiteno z reefom, pred vetrom pač ne. Ampak, to je po eni strani še bolje - ne bo vročine in ne bo komarjev.

Vesna se takoj spravi pod vodo. Vendar, ne! Baterija na podvodnem fotiču se ni napolnila. Brez fotiča ne gre nikamor. Najprej je potrebno počakati, da je to urejeno, potem se snorklarija lahko začne. Kar se mene tiče, je tako še bolje. Med polnjenjem baterije je skuhala kosilo in jedla sva ob normalni uri.

Počasi se končuje moje čarteriranje. Zadnjih deset dni sem bil prevoznik dopustnice od reefa do reefa. Sedaj bo vse

drugače. Namesto s čarteriranjem se bom ukvarjal s konzervacijo barke. In to takoj, že danes. Starlink bi rekel: effective immediately (to je takrat, ko za nas ugoden paket zamenja z manj ugodnim).

Malo sem začel pripravljati na letovanje v tropskih krajih med deževno dobo. V ciklonski sezoni. Slednje pomeni, da bo brez kakršnega koli blaga na odprtem. Torej tudi brez tende in srayhooda. Posledično bo teak v kokpitu na soncu in dežju. Naoljil sem ga. Samo dva meseca je minilo, ko sem to naredil zadnjič, pa je teak na premcu že suh kot poper.

zadnje letošnje jadranje z Malo - za spremembo prav prijetno jadranje

sidrana pred reefom, ki je bil ob oseki zelo plitev

kar nekaj tovrstnih kumar sem videla, take razpotegnjene in ozke

snorkljati sem šla ob plimi in je bilo kar veliko vala in posledično tudi zelo kalna voda in naporno snorkljanje

škoda, da ni bolj jasna slika, ju je bilo pa čudovito opazovati, ko sta se lovili

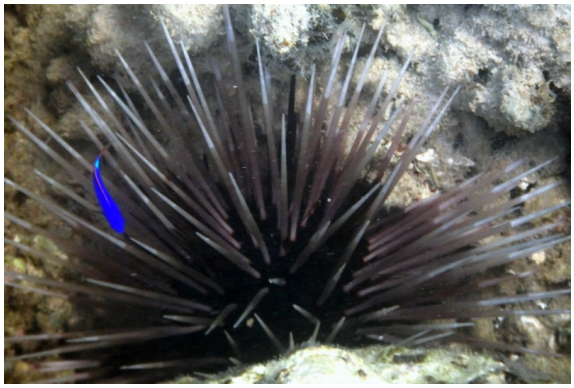

tako, to je moje letošnje zadnje snorkljanje

Blackspotted puffer se mi je hitro skril, samo kaj,ko je bil večji od luknje-ni mu uspelo uiti pred mojim fotičem

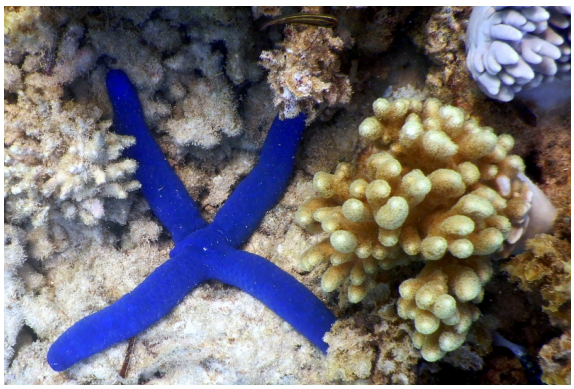

bojevnica, ki je izgubila v bitki en krak ...danes sem jih videla več takih

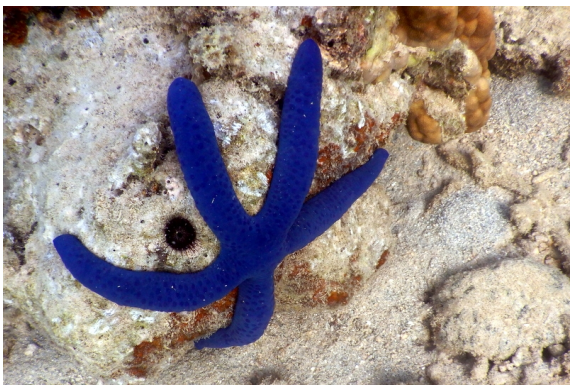

pa še ena, ki je zmagala v boju

17. december 2024, torek *Lesiaceva Point, Vanua Levu - Nawi, Fiji*

Prav hudo naporen dan danes ni bil. Zbudiva se v brezvetrje in tako ostane preko celega dneva. Edina razlika je, da se premakneva nekaj milj naprej v marino, kjer naju privežejo malce (mirno bi lahko rekel: precej) neorganizirani marineroti. Šele tretji privez je bil pravi. Ostali so bili zasedeni in marineroti na radio vezi z recepcijo v stilu "kaj pa sedaj?". Pol ure še mine, da sva tudi privezana z osmimi štriki na vse strani, na dva finger pontona. Mislim, da bo tako v redu za ciklone, ki bodo prileteli preko marine. Ali pa ne bodo, kdo ve?

Dovolj o ciklonih. Grem se zmenit v Yacht Help za rezervne del, ki jih potrebujem (slučajno srečam šefa in vse se zmeniva) in do Ozzija okoli popravila invertorja (tukaj je še precej nejasnosti). Ob enih sem končno nazaj doma in ob dveh sva na bazenu.

S starimi znanci preživimo popoldan v pool baru (to je tam, kjer piješ in ščiješ na istem mestu). Osem nas je v družbi in lepo čebljamo do zapiranja bazena. Spet nama niso računali vsega. Ampak, utrujen sem od tega in ne ljubi se mi jih učiti,

koliko naj bi račun znašal. Raje se prestaviva v drugo birtijo na večerjo. Skupaj z Normanon povečerjava in pokramljava. Prijeten dan je bil.

bazen je odprt, ampak neuradno

simpatična domačinka ... tale snežak pa res full paše v okolico s temp.+30C

18. december 2024, sreda ***Nawi island marina, Vanua Levi, Fiji***

Dopoldan mine v delu. Za naju oba, penzionista. Naša ljuba država se je spomnila, da bi poročanje o plačah malce spremenili. Sovražim državo! Sovražim plače! Ena majhna in nepomembna malenkost, ki so jo dodali ljubi uradniki, mi obrne celoten koncept programa na glavo. Do sedaj je bilo tako, da so se izračunale olajšave in potem se je lahko izračunala dohodnina in tako naprej, da se je na koncu prišlo do neto plače. Sedaj hočejo med olajšave dati nek odstotek plače. Temu se reče paradoks. Če rešim ta paradoks, je do izuma časovnega stroja in z njim povezanih paradoksov le še majhen korak. Majhen korak za človeka, a velik korak za človeštvo.

Popoldan je bolj zanimiv. Preživiva ga kot aktivna udeleženca krokodilje farme. Midva in še kakšnih 20 ostalih krokodilov počivamo v toplicah. Voda v bazenu ima skoraj tako temperaturo, kot jo ima človeško telo. Prevroča je za plavanje. Še za krokodile je prevroča. Zato nas posadka krokodilje farme ves čas lepo hladi s pivom in koktelji. Krokodilji pool bar par excellence. Tokrat si nihče ne privošči nobene hrane. Razvedelo se je, da je hrana narejena po ameriškem okusu. Pri Evropejcih to ne gre v promet. Še pri Američanih ne. Očitno so že toliko časa na Pacifiku, da so le spoznali, da na svetu ne obstajajo samo soja burgerji s kečapom in majonezo ter kokakolo, vse skupaj zapakirano v neekološko embalažo.

Krokodilji večer v marinski restavraciji preskočiva. Saj, klepet s krokodili z bazena bi bil čisto zanimiv, a kaj, ko bi potem morala igrati krokodilje domine.

tako veliko parkirno mesto ima Mala v marini ...privezana z vsemi možnimi vrvmi

takole pa domačini peljejo pujska na sprehod, aktivno zdravo živi

19. december 2024, četrtek *Nawi, Fiji*

Dopoldan se lotiva pospraviti prednje jadro. Malo zoprno je, ker ga je treba zložiti na pontonu. Pa se je izkazalo, da to niti ni bila največja težava. Vročina in tropsko sonce je bilo tisto, kar me je čisto izčrpalo. Vesna se je bolje držala. Iz mene je kapljalo in curljalo (dobesedno) in vsake toliko časa se mi je zavrtelo. Tak sem, kot možic iz vicov, ki se plazi po puščavi. Ko si po končanju rabote izmerim srčni ritem, je popolnoma zmešan, šolski primer aritmije. Po eni uri hlajenja je ritem spet pravi in jaz sem spet v popolni kondiciji.

Poleg službovanja in pospravljanja jadra imava danes v planu pranje perila, pospravljanje Starlinka, konzerviranje watermakerja, odmontažo 110V inverterja in še nekaj malenkosti, ki jih je potrebno opraviti preden pustiva barko na milost in nemilost ciklonov. Za katere upam, da jih niti ne bo. La Nina je in po tretjini ciklonske sezone ni bilo v celem južnem Pacifiku niti enega "breedinga", kaj šele formiranja ciklona. Naj tako tudi ostane!

Na bazen danes ne moreva, tam se dogaja zabava zaprtega tipa. Veseli december. Tudi jutri in v soboto bo še tako. V nedeljo pa računam na ponovitev krokodilje farme. Včeraj sta dva delavca na gradbišču resorta peljala na povodcu pošteno rejenega pujsa. Vračala sta se sama. Sklepam, da bi bilo danes zanimivo biti na tej zabavi.

pospravljanje genove

20. december 2024, petek *Nawi, Fiji*

Pogled na telefon razkrije čisto resnico. Ta marina je prečudovita. Tokrat ne zaradi popravil na barki (ki jih je sicer tudi nekaj), ampak zaradi temperature. In vlage. Dejanski občutek je 39 stopinj, sporoča moj super truper pametni telefon. To je preveč, odločno preveč!

Ker se zabave na bazenu začnejo šele ob enih popoldan, se zato skoraj celotna druščina te dokaj socialne marine zbere v pool baru. Z Ledeno mrzlim pivom se je potrebno hladiti dokaj intenzivno, ker se sicer telo hitro segreje v (pre)topli bazenski vodi. Krokodilja farma.

Popoldan pride serviser hladilnikov. Tisti hladilnik, ki se je odločil in specializiral za hlajenje pijače, je spustil dušo. Oživljali so ga že na Samoi, pa oživitev ni bila dolgotrajna. Tokrat Indijec odnese kompresor v delavnico in morda mu uspe zaflikati luknjice, kjer kompresorju uhaja duša. Pomagam mu samo toliko, da mu držim svetilko, ko gleda v drobovje hladilnika, pa iz mene (res dobesedno!) kaplja in curlja. Z Indijca tudi. Pa živi že celo življenje v tej klimi. Ko me na koncu vidi bolj premočenega, kot če bi padel v morje, mi resno svetuje, naj spijem veliko vode.

Nasvet z gnusom zavrnem. Veliko bom spil, to že. A ne vode, za božjo voljo! Watermaker je že konzerviran. Večer zato preživiva v marinski restavraciji v družbi znancev in v družbi piva. Začneva v veselih uricah, končava precej za veselimi uricami. Hladiti se je potrebno, ni druge. Nujno!

opoldne imava v salonu 32C in 65% vlago

kako čudovito bi bilo v takem vremenu biti v morju in občudovati podvodni svet

21. december 2024, sobota *Nawi, Fiji*

Še en vroč dan se obeta. Kar je za narediti, je potrebno narediti takoj zjutraj, ko še ni prevroče. Pa tudi takrat so živci že našpičeni. Ko pa zunanja temperatura naraste nad 30 stopinj, je z delom potrebno prekiniti. No, delo v normalnih pogojih sploh ne bi bilo omembe vredno, pospravljava in pripravljava dva kupčka. Eden bo ostal na barki, drugi gre z nama na avion. Ampak, če pri tem delu s človeka kaplja in curlja, potem …

Kakorkoli, ob enajstih se odpravim na krokodiljo farmo in ob dveh se od tam vrnem. Včeraj so naju obvestili, da v kolikor plačava do konca leta imava letošnje cene, če plačava drugo leto pa drugo-letne cene. Drugo leto so cene za polovico višje. Očitno imajo luknjo v kešflovu in potrebujejo vsaj malo svežega denarja. V pool baru so podražili pivo za pol fidžijaca (da zberejo malo več soldov), v restavraciji so uvedli vesele urice (da privabijo več pivcev). Jah, vsi (razen nekaterih Amerjev) se strinjamo, da so cene za luksus, kot ga nudijo, prenizke in da je logično, da bodo podražili.

Po kosilu in šopingu v Savusavu, se vrneva, kam drugam, kot na vesele urice. Danes sva bolj sama, ostali kot kaže, zbirajo solde za plačilo marine. Družbo nama dela dober domačinski band, ki (s posluhom!) prepeva melanezijske in polinezijske pesmi. Ko zašpilajo (Mežkovo) Sivo pot, midva odideva. Kdaj se vrneva, ne veva. Vesna pa še nekaj časa me bo pila koktejlov, prepričan sem. Sedela sva za pultom in med poslušanjem muzike opazovala, kaj se tam dogaja. To, da je teta barmenka vsak koktejl probala, če je v redu, sva še nekako prenašala, da je pa konkretno velikega ščurka (BBQ size cockroach) na pultu ujela s kuhinjskim nožem, je bilo pa že malo preveč. Drugič bova v oštariji raje sedela za mizo in se striktno držala preverjenega pravila: never look in the kitchen. Z večjim užitkom bova jedla in pila.

zasanjani fantič

te kitare so pa dale že nekaj skozi ….

del glasbene skupine, ki čaka na shuttle

zadnje čase je shuttle kar dobro zaseden

in ob pristanku na otoček se ulije tropska nevihta....in medtem, ko čakam, da preneha deževati, opazujem ostale sopotnike ...dekle je res lepotica, kar veliko fotografij se je naredilo med njenim poziranjem

eco novoletna smrekca z neekološkimi lučkami

večkrat vidiš par v oblačilih iz istega blaga, včasih kar cela družina z otroci

danes sva sedela za šankom in opazovala kako umivajo kozarce ...ta dva jih samo z vodo ...danes je pa madam še ščurka nabodla z nožem (kasneje pa verjetno rezala limono,ananas ???)

mešanka med Kiribasom in Fiji ... zelo simpatična mladenka in kozarce pomiva z detergentom in gobo

večer nama je popestrila lokalna glasbena skupina

22. december 2024, nedelja *Nawi, Fiji*

Vročinski val ima, kot kaže, danes pavzo. Bivanje na barki je vzdržno. Na vrsti je pakiranje (ker ni prevroče) in ko za vsak slučaj na netu preverim dovoljeno kilažo, vidim da to ni edina težava. Itak lahko v potovalko naloživa manj in sva OK. Večji problem, ki se ga prej nisva zavedala, predstavlja velikost potovalke. Do Nadija letiva z majhnim frčoplačkom in velikost je omejena na manjšo boršo, kot jo imava midva. Hja, danes je nedelja, jutri so na vrsti pogajanja na Fiji Link Airways.

Chez Nous sta se odločila, da kupita naš panamski inverter. No, kitajski inverter, kupljen v Panami. Za prvo silo je bil na plovbi do sem začasna rešitev, ne more pa biti 110 V 60 Hz trajna rešitev. V Panami druge možnosti nisva imela, tukaj mislim, da ne bi smelo biti dileme.

Potem greva na bazen, jasno. Tam je že zbrana druščina. Ker je vreme kislo, nastopa danes bazenska voda v drugačni vlogi, kot sicer. Ni za hlajenje. Hladi nas dež. Ko postane sedenje na podvodnem stolu (zunaj vode je cel zgornji del telesa) premrzlo, se potopimo v bazen, da se ogrejemo. To je prvič (in zdi se mi, da bo tudi zadnjič), ko se moramo v tropih greti.

Po kosilu dežuje. Spet. Točneje, še vedno. Ampak, ko neha deževati se preseliva v barček "Pr' Ščurku". Druščina je sedaj tam. Vesele urice vabijo. Za mizo se vsedemo Američan Norman, mlada, drobna in majhna rudarka iz Avstralije Sarah in midva. Po teži je Sarah za desetino teže ostalih treh.

ker ne fotografiram kaj dosti naokoli, pa fotke iz arhiva - Fiji podvodni svet ...

23. december 2024, ponedelj ***Nawi, Fiji***

Noč je bila deževna, jutro je deževno, preko dopoldneva se jasni in popoldan sije (vroče tropsko) sonce. Zjutraj zato pripravljava barko na letovanje (bolje rečeno ciklonovanje), dokler še ni pretirano vroče. Je pa že od ranega jutra pretirano vlažno. Obupno vlažno! Fidži se te dni nahaja sredi SPCZ.

V Savusavu odneseva nekaj stvari v prodajo, skočiva na pošto in na DHL in … se je nujno usesti pod klimo (ali vsaj ventilator) in ohladiti. In ko sva ohlajena (in ko sva zamudila shuttle za na otok Nawi) tudi nekaj pojeva. Dobro je bilo in smešno poceni. Za danes je prehranjevanje pod streho. Vesna nadaljuje s šopingom, jaz se odpeljem direktno na bazen. Italijan Max je že tam in me pozdravi z "Another day in Paradise, Anton". Jaz dodajam "Solo in piscina". Strinja se.

Popoldan je, kot rečeno, vreme suho in to izkoristiva, da pospraviva tendo in dingi. Mala je skoraj že čisto pripravljena na boj s cikloni.

Potem pa … vesele urice so pač vesele urice in tega ne gre pozabiti.

rezanci s kozicami večje velikosti, vsaj 20 jih je bilo, okusno, cena pet evrov ... izven marinskih ipd fensi oštarijah najdeš okusno hrano tudi po zelo ugodni ceni, pivo 750ml je bilo 3,7 eura ... količina ravno prav velika, če si totalno dehidriran

cestna prodaja sadja, zelenjave... vsak dan nekaj drugega na tem koncu: danes so lubenice od 0,70€ pa do 3 evrov, odvisno od velikosti

spet zasanjan otrok ... zadnje čase vedno ujamem v objektiv otroke, kateri zamišljeno gledajo pred seboj

...in njena sestrica ima enak pogled ...minuto prej pa skakala do neba

spet zasanjani fantič ...otroci so običajno zelo poskočni, veseli, ko se peljejo s shuttlom

naša Mala skoraj pripravljena na zimovanje

končno sva uspela prinesti slovensko zastavo (nimava časa, penzionisti kaj češ) v marinsko oštarijo

24. december 2024, torek *Nawi, Fiji*

Bazen je danes odprt med deseto in drugo uro. Ampak. Dežuje. Pa to bi tudi še bilo v redu, če se ne bi serviser hladilnika za pijačo najavil za ob enajstih. In prišel ob dvanajstih. Delal dve uri in na koncu ugotovil, da ne zna popraviti. Ah, ja... nov kompresor bova morala kupiti. Ali pa piti toplo pivo. Odločitev je lahka. Pa sva spet ob jurčka, sic!

Še zadnje malenkosti sva danes pospravila. Na palubi ni ostalo nič, kar ne bi zdržalo 120 vozlov vetra. Mala je v primerjavi z ostalimi barkami na ciklonovanju vzorno pospravljena. Vsaj tako meni izgleda. Še curtesy flag sem snel, da bo ja čim manjši zračni upor. Itak najlon zastavica kaj več kot 30 ali 40 vozlov ne bi preživela.

Danes je božični večer. Zvečer je predviden žur v marinski restavraciji. Bife večerja in diskontirana pijača. Cene so ugodne. Če bo še razpoloženje primerno, se nama obeta prijeten večer. Upam, da bodo domačini tudi za Božič tako rajali, kot rajajo za Divali. Vsekakor je pa praznovanje Božiča kjerkoli na svetu običajno velik žur, le v Deželici je to en bolj dolgočasnih praznikov. Vse je zaprto, ljudje ostajajo doma. Tudi to je bil en od vzrokov, da sva se odločila domov vračati po Božiču. In pred Novim letom. Slednji praznik se v Deželici proslavlja, kot se spodobi in se marsikje po svetu ne. Za Novo leto je smiseln o biti v Sloveniji. No, v Nawi Island marinski restavraciji je za oba praznika predviden podoben žur - tak kot je pri nas običajen za Silvestrovo.

hladilnik se popravlja...pri 80% vlagi in 30C+ ...od serviserja in naju kar kaplja

najbolj simpatična,prijazna natakarica .... mešanka med Kiribas (oče) in Fiji (mama) …

navtična družba na večerji

John je v krilu, fiji stil, bil prej na maši v cerkvi, pa se je oblekel kot domačini

kar veliko jih je danes delalo na tako majhno število gostov

tukaj smo pa na fotki tisti,ki smo še ostali do konca zabave ....

takole pa marina zgleda iz zraka

25. december 2024, sreda *Nawi - Nadi, Fiji*

Po pričakovanju se je sinočnji žur lepo razplamtel. Končal se je s prihodom Johna, ki se je udeležil lokalne maše. Oblečen v tradicionalna oblačila (srajca in krilo). Pred razhodom sledi še skupinsko fotografiranje osebja in gostov. Prvih, ki so stregli druge, se mi zdi, je bilo več.

Barko sem dopoldan dokončno pripravil na samostojno bivanje (ventili, varovalke in take stvari), jo premaknil od pontona za meter-ali-toliko in odracal do shuttla, obtežen s potovalko in nahrbtnikom. Poslovila sva se še od Milančanov na Y2K in v Savusavu zavila na kosilo. H Kitajcu. Ni bilo slabo.

Na letališču sva on-time. V skladu z navodili na njihovi spletni strani. Dve uri pred poletom. Na začudenje osebja (ki je bilo tam zgolj slučajno). Lepo nama razložijo, da se na te lete hodi deset minut pred odhodom. Verjetno res. Ko prileti avionček, sva še vedno edina čekirana potnika. Potem se nama pridruži mlada Danka, edina potnica leta čez slabo uro. Tisti let bo zelo verjetno odpovedan. Ali pa prazen. Avionček sprejme 19 potnikov in pilota. Čeprav je bil najavljen DHC 4

Caribou, prileti DHC 6. Oddahneva si. Wikipedia pravi, da je DHC 4 Caribou bivše vojaško letalo iz petdesetih let prejšnjega stoletja, ki se danes uporablja samo še tu in tam za transport tovora. Je že v redu, da je priletel njegov mlajši bratec.

Na check-inu tehtajo tako checked baggage, kot tudi hand baggage. In, pomembno, tehtajo tudi potnike. Čeprav sem penzionist, sem še vedno docent! Pivo v velikih količinah je torej (še enkrat dodatno preverjeno!) zdravilno. Razpored sedenja naredijo tako, da je avionček primerno uravnotežen. Bula!

DHC 6 je STOL letalo. Takoj smo v zraku. Letimo s hitrostjo okoli 140 vozlov. Razgled z višine dobrih dveh kilometrov je čudovit. Vse reefe si ogledava, kam bova plula, ko se vrneva. Kot na dlani jih imava. Gledam pa tudi na pilotov radar. Pilotska kabina nima vrat in velik zaslon z radarsko sliko je točno na sredi kokpita. Na poti pred nami je huda nevihta. Pa naredimo ovinek. Najhujšemu se izognemo, malo nas pa vseeno premetava (enkrat pademo toliko, da bi skoraj lahko uživali v zero gravity). Vendar ne postanemo brodolomci, čeprav je Tom Hanks tisti film posnel ravno na Fidžiju...

Zaplete se s prenočiščem. Izbrala sva si takega, ki je blizu letališča, pa ga taksisti ne poznajo. Ga pa poznajo guglove mape. In jaz se prelevim v navigatorja. Ampak. Vstop je zaklenjen in prav v trenutku, ko stojiva na cesti pred zaprtimi vrati, se (spet) ulije. Skrijeva se pod streho k prijaznim sosedom in lastnika prenočišča pokličeva na pomoč po telefonu (Gugl vse ve, on je res džek). Lastnik je Kitajec v kiklci.

Mala privezana z vsemi možnimi vrvmi

upajmo, da se bodo orkani ognili naše marine...in tako zapustili marino v slabem vremenu

Tone si je pred odhodom na letališče na obali privoščil krepko porcijo pečenega riža za smešno ceno

letališče na otoku Vanua Levi

vse kar vidiš na fotki je letališka čakalnica

avionček s katerim bova letela na Nadi , nima toaletnih prostorov

najin avionček

samo trije potniki smo bili in pilot, kopilot

vse sva videla kaj dela posadka

pogledi na Fiji z aviona

tudi v Nadi je bil dež

26. december 2024, četrtek *Nadi, Fiji - Hong Kong*

Spala sva odlično. Pod klimo. Another day in Paradise. Točneje, first day in Paradise. Lastnik prenočišča naju odpelje na letališče, takoj sva čekirana in takoj tudi na gatah. Tako varnostniki, kot imigracionisti so navdušeni nad najinima potnima listoma. Slovenskega niso videli še nikoli. Nekaj pojeva in spijeva prvo jutranjo kavo, pa je čas za odhod s Fidžija. Tudi let je bil prijeten in pristanek v Hong Kongu je on-time (naredili smo nekaj krogov nad morjem, ker smo bili prehitri).

Potem se pa začne. Greva po stopinjah Toma Hanksa. Tokrat ne po sledeh Brodolomca, ampak po sledeh Terminala. V Nadiju so nama spakirali borše za v Ljubljano, niso pa spakirali naju dveh za karkoli dlje od Hong Konga. To naj bi rutinsko naredila na transfer desku v Hong Kongu, nama strumno zagotovijo. Ampak. V Hong Kongu sploh ni transfer deska za Turkish Airlines. Pa se greva pogajat sem in tja in nikjer naju nočejo. Spraviva se narediti elektronski boarding pass in ko vse silne podatke vneseva v aplikacijo, nama super pametni AI pove, da je sicer vse Ok, ampak, da prave boarding passe morava iti iskati pa na check-in. Ajoj! Ne preostane nama drugega, kot da se odpraviva preko meje. Za razliko od Tomovega, najine potne liste sprejmejo kot veljavne.

In na oni strani meje najine kreditne kartice sprejemajo kot nepreklicane. To je dobro. Za njih. Slabega jurčka dolarčkov sva jim pustila. Časa imava veliko, check-in se odpre šele nekaj ur pred poletom. Nekaj oštarij preveriva in to pomeni nekaj različnih jedi (in še malo več različnih pijač). Med drugim se naučim, da filipinski San Miguel varijo (tudi) v Hong Kongu. Jaz poznam tistega iz Manile. Tukaj ga ponujajo kot lokalno pivo. Jure me hitro nauči, da je vsako pivo, ki ga piješ v lokalu, lokalno pivo. Torej vse štima. Sem se pa spotoma naučil še nekaj novega. Usedeš se za mizo, dobiš listek s QR kodo mize, hrano naročiš preko interneta in v manj kot minutki ti jo postrežejo na mizo. Plačaš na izhodu. Meni je to super, kajti vedno zavijeva v drugo oštarijo in potem vedno študirava jedilni list, ko nestrpen natakar stoji poleg in čaka, kaj bova naročila. Tukaj čas preverjanja jedilnega lista ni najin vladar.

Kakorkoli, ko sva sita in odžejana, nama na check-inu nekako le uspe dobiti tista dva listka za pravico potovati v Ljubljano. Še preko security in immigration se prebijeva in … sva spet na terminalu. Večerni let za Istanbul bo trajal pol dneva.

do Hong Konga pa letiva z večjim avionom

Hong Kong

le kaj početi slabih 8 ur na letališču ... malo kulinarike, vse je bilo odlično in cenovno zelo sprejemljivo

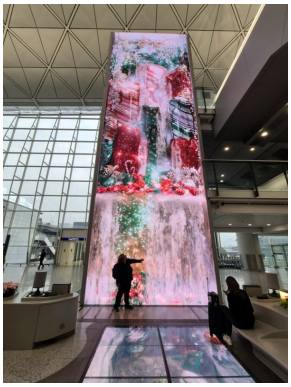
letališče v HK novoletno okrašeno

27. december 2024, petek ***Hong Kong - Ljubljana***

Boening 777 se je izkazal za precej bolj glasno in neudobno letalo kot A330. In Turkish Airlines za bolj prijazno družbo, kot Fiji Airways. Vidi se vpliv Avstralije pri slednjem. Samo detajl. Hrana je pakirana v plastiko za enkratno uporabo in je se z lesenim priborom, pri Turkih je to v normalnih posodah z normalnim priborom. Sama hrana je pa podobno zanič. Avstralci so enako zlagana družba, kot Evropejci ali Američani. Vse za ekologijo! Še zdravnike menda po novem imenujejo organic mecanic, samo da je nekaj trendnega v nazivu.

Kakorkoli, po urniku sva v Istanbulu, v več kot pol ure hitre hoje prehodiva to ogromno in lepo urejeno letališče (kar za urejenost in preglednost Hong Konga ne bi upal trditi s tako gotovostjo) in sva na gatah za Ljubljano. Let je klasika, brniško letališče tudi. Kufre, na vsesplošno veselje, dobiva.

Jure naju odpelje domov in popoldan mine v družinskem krogu in ob dobri jedači ter obilni pijači. Tako. Počasi bo potrebno zmanjšati količine piva, tudi na račun poslabšanja zdravstvenega stanja. Ampak, ne še danes.

Na Fidži se vračava v aprilu. To je plan A.

po letu in pol pa fajn paše malo balkanske hrane ….

v ljubljanski azijski restavraciji pa z nostalgijo gledam tropske ribice in komaj čakam, da se vrnem nazaj na Fiji